

nu have, saa var det maaske godt nok, men dersom vi skulde opleve den Dag, at vi fik en saa upraktisk, saa uforstaaende Mand overfor det Spørgsmaal som f. Eks. det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds, hvad saa?

K. M. Klausen: Det ærede Medlem spørger, hvem det er, der skal have disse Penge. Ja, det kan han jo læse i Forslaget. (Afbrydelse.) Ja, det er Folk, som ikke kunne faa Kommunens Garanti til at opnaa Laan af Statens Midler, og det er Folk, som kunne henvise til, at de have nyopdyrket Hedejord eller paabegyndt opdyrket Hedejord. Det er ikke dem, der eje den raa Hedejord, hvorpaa der endnu ikke er gjort et eneste Spadestik, men dem, som have nyopdyrket eller paabegyndt opdyrket Hedejord, og hvis Kaar ere saaringe, at de ikke kunne faa en Kommunes Garanti. Saa spurgte det ærede Medlem før, da han havde Ordet, hvor meget de kunne faa. Ja, det kan han jo ogsaa læse i Forslaget. Der staar, at de kunne faa indtil 100 Kr. for hver Tønde Land af den Beskaffenhed, jeg før nævnte. Det ærede Medlem behøver jo slet ikke at være i Vilderede i den Henseende. Hvis han vilde læse med Eftertanke, havde han slet ikke behøvet at stille disse Spørgsmaal.

Landbrugsministeren (Ole Hansen): „Saa I, hvor jeg stod mig“, sagde Manden, han laa under Bordet. Dette gamle Ord kom jeg til at tænke paa, da jeg hørte det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) fremkomme med sine sidste Bemærkninger, og det forekommer mig, at det ærede Medlem lod det skinne for tydeligt igennem, at saaledes var det gaaet til. Det ærede Medlem regner selvfølgelig ikke de Udtalelser, der ere fremkomne her i Aften fra jyske Hedeboere, for noget. De have ikke Spor af Kendskab til, de ere ikke sagkyndige paa det Omraade, som det her drejer sig om. Nej, det ærede Medlem alene kender til, hvordan den Sag skal bringes i Orden. Og jeg ved ikke rigtig — for det ærede Medlem mente jo dog, at han havde min Hjælp nødvendig, naar blot jeg vilde hjælpe ham, kunde det hele gaa saa udmærket —, om jeg skal takke det ærede Medlem for denne Opmærksomhed. Der vilde maaske være lidt Grund til det, for saa vidt som jeg kan gaa ud fra, at det ærede Medlem mener dette oprigtigt, men det er jeg ikke sikker paa. Det forekommer mig nemlig, at hele det

ærede Medlems Formaal med de Sager, han her staar og omtaler, egentlig havner deri, at han kan faa Lejlighed til at angribe mig. Han siger, at jeg mangler Forstaaelse af denne Sag, at jeg mangler Interesse for de Sager, han fremhæver, mangler Kærlighed til dem og er vrangvillig overfor disse Spørgsmaal. Ja, det er jo egentlig det, det ærede Medlem gerne vil have draget frem, thi saa opnaaede han jo dog noget, hvis han kunde faa Befolkningen til at tro dette. Men det kunde jo være, at det ærede Medlem tog fejl. De Forslag, der foreligge her fra min Side nu til 3die Behandling, om Forhøjelse af Bevillingen til Udlaan gennem Kommuner til Hedeopdyrkerne, om en Bevilling af 30,000 Kr. til Anskaffelse af et nyt Mergelspor, om en Forhøjelse af Bevillingen til Transport af Mergel og Gødningsskalk, alt dette vidner jo dog egentlig ikke om, at jeg stiller mig særlig vrangvillig overfor disse Spørgsmaal. Det kan jo derfor gerne være, at det vil knibe noget for det ærede Medlem at faa Folk til at tro det, som han gerne vilde have, at de skulde tro.

Men for øvrigt skal jeg med Hensyn til Spørgsmaalet om Hedeopdyrkingen ikke udtale mig nærmere. Der er i Aften faldet saa mange Udtalelser fra ærede Medlemmers Side og fra Medlemmers Side, som kende disse Forhold, og som trods det, at det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds ikke mener, at de have synderligt Kendskab til det, de tale om, dog vistnok alligevel — det tillader jeg mig at tro — have mere Forstaaelse af disse Spørgsmaal end det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds og hans Medforslagsstiller. Men jeg forstaar saa godt, at det ærede Medlem bliver lidt bitter. Han er skubbet lidt hen i en Krøg i Aften ved disse Forhandlinger, har vanskeligt ved at klare sin Stilling, og naar det gaar saaledes til, bliver man jo let bitter.

Med Hensyn til Bevillingen til Fremme af Husmandsbrug skal jeg kun sige dette, at enten disse Anmærkninger vare foreslaaede indførte eller ej, og enten de blive vedtagne eller ikke vedtagne, ville Husmændene til Fremme af deres Formaal ikke faa en eneste Øre mere. Der er Spørgsmaal om, hvorvidt Husmandsforeningerne kunne faa Lov til at administrere nogle faa Tusinde Kroner, men selve Bevillingen til Husmandsbrugene er den samme.

Jeg skal slutte med et Par Bemærkninger angaaende det ærede Medlems Ud-